

растятъ, а послѣ сѣнатъ на единъ или на два дена червните нематъ ищахъ за идене, защото доде си фжраатъ кожата, много са умораватъ и ставатъ като болни, но послѣ това идатъ твърдѣ много додѣ да са качатъ на храсти. За това хранинето имъ не требова да са счита колко пжта да имъ са дава листъ въ денятъ, а ми често да са нагледѣватъ, и кога са изели да имъ са подѣжрга по малко, даже и ношїа; послѣ третїатъ сѣнз каквото и казахме чї червните идатъ много, а листъ не спори да са бире листо по листо, или да са фанатъ още человекы да верятъ листъ, става скжпо, за това тогава са режатъ черниците, и понежѣ пржките не принасятъ никаква полза за червните, освенъ що имъ добавятъ, и ги натискатъ, а отъ друга старна преграждатъ свободното гледане на шелковода, да не може да види кои червыи още спатъ, или кои са болни или исчервани, на които отъ миризмата са мѣленичатъ много червыи, а отъ тѣхъ и сичките За това ако са много червните отъ двеста драма сѣни или и повече, ако единъ рѣжи черниците, тѣргатъ още единъ рѣзачъ, и като са донесе съ пржките, опредѣлатъ садѣца, да отчеснѣватъ или отрѣзѣватъ отъ пржките само филизите, които като постоатъ три или четири часа въ хладно и влажно мѣсто, даватъ са на червните со салѣдѣющїатъ начинъ Редятъ са филизите на длжчъ до краа на първото дѣшеме на единъ